

Ayılar Belki Döner Belki de Dönmez Geri

– Sami Biber · 09 Ekim 2016

Melodi güzeldi, her kim okuyorsa notaların hakkını tam anlamıyla veriyordu. Bu hicaz humâyûn şarkı ancak bu kadar içten, ancak bu kadar yanık bir şekilde okunabilirdi. Ancak sanki sözlerde bir sıkıntı vardı.

Sesin geldiği yöne doğru adımlarımı yaklaştırdım. Evet bizim Semiha'ydı bu. Mahallemizin gülü Semiha... Darbukacı Kör Salih'in kızı...

Beykoz koru yolunda zaten hepi topu iki tane gülümüz vardı: Biri işte bu Darbukacı Kör Salih'in kızı Semiha, öteki de Agavni Teyzenin kızı Seta.

Semiha koruya doğru gidilen yolun solunda, Seta sağında otururdu.

Seta bizlerden az büyüktü. Biz on iki on üç yaşlarında, Seta ise on altı yaşında filandı. Semiha ise on dokuz -yirmi yaşlarındaydı.

1960 lı yılların sonunda Semiha zar zor bir plak çıkarsa da o dahi bizler gibi ahşap evlerden betonarme binalara taşınma bahtiyarlığına erememişti henüz.

Evet..Mahallenin iki gülünden biri olan Semiha bir Müslüman kızı olmasına rağmen biz ona "Gavur Semiha" Diyorduk. Çünkü biz garibanlara hiç yüz vermiyordu. Gözü yükseklerdeydi. Oysa bir Ermeni kızı olan Seta bizim için tam anlamıyla dini bütün bir Müslümandı. Çünkü bize bazen yanak bile veriyordu "Haydi öpün ama sakın yalamayın " Diyerek.

Ayrıca Seta, Semiha'dan daha Türk'dü. Çünkü Seta bir kaç ay sonra Askere gidecek olan Mehmet'le kırıtırırken Gavur Semiha, Beyoğlu'nda tanıştığı Alberto adlı bir İtalyan'a vermişti gönlünü.

On iki on üç yaşlarında olmama rağmen Türk Sanat Müziği ile çok ilgileniyordum ve asıl branşı Roman havaları olan Semiha, benim hem sözlerini hem de müziğini çok iyi bildiğim, sözleri Mehmet Erbulan'a, Müziği Muzaffer İlkar'a ait bir Türk Sanat Müziği eserini seslendiriyordu. Seslendirmesine seslendiriyordu ama hem sözleri yanlıştı, hem de Semiha bir taraftan şarkıyı söylerken bir taraftan da ağlıyor muydu ne?

İyice yaklaştım Semihaların penceresine. Neredeyse kafam Semiha'nın burnuna değecek kadar yakınlaştım. Semiha, kadife sesiyle şarkıyı bir kez daha baştan aldı:

Madem ki gidiyorsun bırakıp burda beni.
Bir daha seyredeyim, o muhteşem enseni
Ayılar belki döner, belki de dönmez geri
Bir daha seyredeyim, o muhteşem enseni.

Oysa sözler böyle deęildi. Tam olarak şöyleydi:

Madem ki gidiyorsun bırakıp burda beni.
Bir daha seyredeyim, ne olur dur da seni
Ayrılan belki döner, belki de dönmez geri
Bir daha seyredeyim, ne olur dur da seni.

Belli ki terk edilmişti Semiha. Ya da kim bilir o terk etmişti Alberto denen hımbılı. Namussuz makarnacı bir iki defa gelmişti mahalleye. Hani az daha büyük olsaydık, arkadaşlarla ağzını burnunu dağıtacaklık ama herif öküz gibi bir şeydi. Hele de o muazzam ensesi...Mübarek ense değil dilenci??? Neyiydi unuttum. Yani feci bir ensesi vardı.

Semiha beni görünce hışımla bağırdı:

- Ne var ne?
- Ablacığım diyecektim ki şarkıyı...
- Biliyoruz ulan. Kasten öyle okudum.
- Allah Allah niye?
- Sana ne? Derdi seni mi aldı ufaklık?

Ufaklık haaa. Bana Ufaklık? Arenada kırmızı örtü görmüş boğa gibi burnumdan soluyarak cevap verdim.

-Alberto kışına tekme vuru değil mi? Oooohhhh canıma değsin.

Semiha fena bozulmuştu. Başladı hüngürdemeye. Of yaaaa. Hiç de dayanmam bir bayanın ağlamasına. Hele de söz konusu olan Semiha ise nasıl dayanılır ki.

Sesimi iyice yumuşatarak konuşmaya başladım.

-Özür dilerim Semiha. Öyle demek istemiştım. Bak istersen ben de sana bir şarkı söyleyeyim.

Semiha gözlerini elinin tersiyle silip tombul göğüslerini iyice pencereye dayayarak sıcak bir bakışı müteakip " Oku" dedi.

Allah'ım Allah'ım kızı tavlıyor muydum ne? Bu fırsat kaçırmazdı. Görsündü Türk erkeğinin ne kadar centilmen bir erkek olduğunu.

Sesimi akort edip başladım sözleri Mustafa Nafiz İrmak, Bestesi Sadettin Kaynak'a ait olan o nefis Rast şarkıya.

Benim olsan seni bir gül gibi koklar sararım.
Ah yasemen saçlarını her gece okşar tararım
Geleceksin diye her gün seni gözler ararım.
Ah yasemen saçlarını her gece okşar tararım

Şarkı biter bitmez gözlerim Semiha'nın gözlerinde. Artık kesin "Samiiii, Aşkiiiiiiii" Diye boynuma sarılmasını bekliyorum. Kalbim Ramazan davulu gibi gümbürdemekte...

Semiha kısaca "Haaasstırr lan " Dedi ve ben kalbi kırık, hayalleri perişan, boynu bükük bir şekilde evin yolunu tutarken şarkısını bir kez de benim arkamdan söyledi:

Madem ki gidiyorsun bırakıp burda beni.
Bir daha seyredeyim, o muhteşem enseni
Ayılar belki döner, belki de dönmez geri
Bir daha seyredeyim, o muhteşem enseni.

Hani benim ensem de fena sayılmaz. O bakımdan şimdi şarkıyı benim için mi söylüyordu yoksa Alberto için mi orasını hiç anlayamadım. Aradan tam kırk sekiz sene geçmiş ama bu soru benim için halen cevabını bilmediğim bir soru.

Semiha her ne kadar daha sonra hemen " Kuru fasulye yedi buçuk lira, hem kaynasın, hem oynasın" a başlasa da ben hüzzam makamında göz yaşları döküyordum.

Allahtan mahallede Seta gibi bir dini bütün Müslüman vardı. Ya o da olmasaydı kim teselli ederdi bu yaralı gönülleri? Ağlaya ağlaya yanına gidip de derdimi anlattığımda "Üzülme Sami. O zaten gavurun teki. Bak ağlamazsan sana yanak vereceğim" Diye teselli etmişti yine.